

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
Staroměstské nám. 6
110 15 Praha 1

Adresáti: dle rozdělovníku

č. j. MMR – 50433/2018-81-1

V Praze dne 5. prosince 2018

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo pro místní rozvoj, jako správní orgán příslušný podle § 14 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „ministerstvo“), a podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, **obdrželo odvolání paní [redacted] narozené [redacted] [redacted] včetně příloh, ze dne 6. 11. 2018, proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. KUZL 74612/2018 (sp.zn. KUSP 46503/2018 ÚP), ze dne 24. 10. 2018 (dále též „předmětné rozhodnutí“).** Předmětné odvolání je v systému spisové služby ministerstva zaevidované pod č. j.: MMR-50433/2018-81.

Podle ustanovení § 98 ve spojení s ustanovením § 97 odst. 3 správního řádu Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, předmětným rozhodnutím zrušil Závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru stavebního úřadu a životního prostředí (dále jen „úřad územního plánování“), čj. MUUH-SŽP/48642/2018/SevM, sp.zn. Spis/3312/2018, ze dne 24. 8. 2018“ ve věci posouzení záměru „Návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“.

Ministerstvo o odvolání v dané věci rozhodlo takto:

Odvolání paní [redacted] proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. KUZL 74612/2018 (sp.zn. KUSP 46503/2018 ÚP), ze dne 24. 10. 2018, se podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítá jako nepřípustné.

Odůvodnění:

Paní [redacted] ve svém odvolání shrnula a popsala její dosavadní postupy a některá fakta k dané věci.

Po prostudování podkladů zaslaných paní [redacted] (citace textu odvolání):

- „Usnesení“ MMR z 22. 9. 2017, č. j. MMR-39025/2017-83/2828 včetně sdělení Kr. úř. Zlín z 30. 10. 2017, č. j. KUZL 73022/2017,
- „info“ dle zák. č. 106/99 č. j. MUUH-PO/70516/2018/NeuL,
- „Závazné stanovisko“ č. j. MUUH+SŽP 48642/2018/SevM, ze dne 24. 8. 2018,
- „Rozhodnutí“ č. j. KUZL 74612/2018, ze dne 24. 10. 2018,
- Dopisy ČGS – dle textu – viz str. 2.,
- výtah ze závěru posudku – Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka (29. 4. 2014),

a dále po vyhodnocení napadeného předmětného rozhodnutí vydaného Krajským úřadem Zlínského kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KÚ ZK“), ministerstvo dospělo k níže uvedeným závěrům.

Úřad územního plánování obdržel dne 21. 6. 2018 výzvu Obvodního báňského úřadu pro území Jihomoravského a Zlínského kraje (dále jen „OBÚ“) k doplnění závazného stanoviska (dále jen „ZS“) podle § 96b odst. 1 stavebního zákona v rámci správního řízení ve věci návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, tj. posouzení, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv. Toto posouzení do 31. 12. 2017 prováděl stavební úřad v rámci jím vedených řízení na základě § 90 tehdy platného stavebního zákona a rovněž v územních řízeních vedených jinými správními orgány, jejichž výsledkem bylo rozhodnutí o změně využití území nebo

o ochranném pásmu na základě § 84 odst. 2 stavebního zákona platného do 31. 12. 2017. Přesto dne 24. 8. 2018 úřad územního plánování vydal nové ZS s tím, že záměr stanovení daného dobývacího prostoru je předmětem posouzení přípustnosti záměru ve smyslu § 96b odst. 3 stavebního zákona a záměr vyhodnotil jako nepřipustný. Úřad územního plánování svou příslušnost k vydání ZS opřel o § 84 odst. 2 stavebního zákona s tím, že řízení vede jiný správní orgán.

KÚ ZK obdržel dne 7. 9. 2018 podání pana [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], zastoupeného na základě plné moci [REDAKCE], advokátem advokátní kanceláře STRÁNSKÝ & PARTNEŘI (dále též jen „podatel“). Podání bylo označené jako „*Podnět k provedení přezkumného řízení k přezkoumání závazného stanoviska orgánu územního plánování*“. Tímto podáním byl dán podnět k přezkoumání ZS vydaného úřadem územního plánování dne 24. 8. 2018, č. j. MUUH-SŽP/48642/2018/SevM, sp.zn. Spis/3312/2018. ZS ve věci posouzení záměru „*Návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh*“ bylo úřadem územního plánování uplatněno do řízení OBÚ, ale toto řízení o stanovení předmětného dobývacího prostoru bylo zahájeno před 1. 1. 2018, konkrétně dne 26. 5. 2016, a podle pana [REDAKCE] bylo předmětné ZS vydáno v rozporu s právními předpisy.

KÚ ZK si od úřadu územního plánování vyžádal spisový materiál k předmětnému řízení o stanovení dobývacího prostoru. Na základě posouzení a vyhodnocení tohoto spisového materiálu KÚ ZK zrušil ZS úřadu územního plánování č. j. MUUH+SŽP 48642/2018/SevM ze dne 24. 8. 2018, a to výše uvedeným rozhodnutím č. j. KÚZL 74612/2018 ze dne 24. 10. 2018.

Z doloženého rozhodnutí KÚ ZK ze dne 24. 10. 2018 je zřejmý vlastní postup KÚ ZK, důvody a též jeho úvahy, kterými se jako správní orgán řídil při jejich hodnocení ZS a při výkladu právních předpisů.

Ministerstvo souhlasí s postupem KÚ ZK, který se nejprve zabýval otázkou, zda je možné napadené ZS úřadu územního plánování přezkoumat. Novela stavebního zákona č. 225/2017 Sb., kterou se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s účinností od 1. 1. 2018, speciálně upravuje § 149 správního řádu – rozhodnutí podmíněné ZS, včetně jeho přezkoumání. Novela stavebního zákona také mění znění § 4 stavebního zákona vložení nových odstavců 9 až 11. V přechodných ustanoveních k novele stavebního zákona je v bodě 10 stanoveno, že „*Správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů*“. Dále je v přechodných ustanoveních v bodě 11 stanoveno, že „*Postupy, které nejsou správním řízením, zahájené přede dnem nabytí tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů*“. Následně v důvodové zprávě k zákonu č. 225/2017 Sb. je k předmětným bodům 10 a 11 souhrnně uvedeno, že „*Z důvodů právní jistoty stavebníků a předvídatelnosti postupu, který si zvolili, a z důvodů jednotnosti výkonu veřejné správy je zachován princip dokončení všech zahájených řízení a postupů, které nejsou správním řízením, podle dosavadní právní úpravy*“.

Ministerstvo souhlasí se závěrem KÚ ZK, že úmyslem zákonodárce nebylo prostřednictvím přechodných ustanovení omezit tato ustanovení pouze na řízení stavebního úřadu, ale na všechna řízení a postupy dle stavebního zákona. Jiný výklad by nesvědčil o zakotvení principu dokončení všech zahájených řízení a postupů, které nejsou správním řízením, podle dosavadní právní úpravy.

Ministerstvo zastává shodný názor s KÚ ZK, který je plně ve shodě s důvodovou zprávou k novele stavebního zákona účinné od 1. 1. 2018, že všechna zahájená řízení i postupy, které nejsou správním řízením, se dokončí podle dosavadní právní úpravy. Tento výklad přináší právní jistotu, jednotnost výkonu veřejné správy a předvídatelnost jejich postupů.

Vzhledem k uvedenému ministerstvo potvrzuje závěr KÚ ZK, že nová úprava § 149 správního řádu a § 4 stavebního zákona se nepoužije na napadené ZS vydané úřadem územního plánování, neboť bylo vydané do řízení zahájeného již v roce 2016 a doposud nedokončeného ze strany OBÚ.

Napadené ZS úřadu územního plánování je možné přezkoumat v souladu s § 149 správního řádu ve znění platném do 31. 12. 2017, kdy nezákonné ZS lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal ZS.

Ministerstvo v této věci uvádí, že součástí spisu ve věci „*Návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh*“ je stanovisko příslušného stavebního úřadu. Podle právní úpravy platné do 31. 12. 2017 veřejný zájem podle stavebního zákona hájil stavební úřad (soulad s územně plánovací dokumentací). Od 1. 1. 2018 tato kompetence přešla na úřad územního plánování. Pokud byl veřejný zájem na daném úseku již jednou posouzen dotčeným orgánem příslušným v době zahájení řízení

a zároveň v řízení nebyly zjištěny nové skutečnosti, které by měly za následek změnu stanovisek vydaných tehdy příslušnými dotčenými orgány, není důvod, aby, jen z důvodu přechodu stejné agendy na jiný dotčený orgán, byla zneplatněna původní stanoviska příslušného dotčeného orgánu. Jinou věcí by bylo, kdyby nastaly nové okolnosti (zjištěny nové skutečnosti), které by byly důvodem pro změnu původního stanoviska stavebního úřadů (například nabytí účinnosti nového územního plánu nebo jeho změny, které by neumožňovalo vymezení dobývacího prostoru). V takovém případě, by příslušný k vydání nového stanoviska byl úřad územního plánování a ne stavební úřad.

Ministerstvo se také zabývalo otázkou přípustnosti uplatněného odvolání paní [REDAKCE] a zjistilo, že podle právního výkladu Poradního sboru Ministerstva vnitřní ke správnímu řádu (dále jen „PS MV“; Závěr č. 122) *„Pokud se závazné stanovisko, které je pouze podkladem pro vydání rozhodnutí, a nikoli samostatným rozhodnutím, ruší nebo mění, správní orgán o tom vydá rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se však nelze odvolat“*. Současně je v tomto právním názoru uvedeno, že přezkumné řízení o ZS je řízením bez účastníků, tím je opět v daném případě potvrzena nepřipustnost odvolání. KÚ ZK tato fakta ve svém rozhodnutí v části poučení neuvedl. Ministerstvo se ztotožnilo s názorem PS MV, že proti předmětnému rozhodnutí, kterým KÚ ZK zrušil ZS se nelze odvolat. Na základě tohoto právního výkladu ministerstvo vyhodnotilo předmětné odvolání paní [REDAKCE] podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřipustné a zamítlo ho.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu *„Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“*

Z právního výkladu PS MV vyplývá, že účastník správního řízení může podat odvolání proti závaznému stanovisku (rozhodnutí, kterým bylo ZS změněno) až po té, co bude vydáno rozhodnutí ve věci (na podkladě změněného ZS), lze se odvolat proti tomuto rozhodnutí, jehož součástí je předmětné ZS, s kterým účastník řízení nesouhlasí.

Na závěr k problematice přípustnosti odvolání ministerstvo konstatuje, že podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán nepřipustné nebo opožděné odvolání zamítne. Odvolací správní orgán v tomto případě napadené rozhodnutí meritorně neposuzuje, resp. neposuzuje jej z hledisek uvedených v § 89 odst. 2 správního řádu, ale v rozhodnutí (o zamítnutí odvolání jako nepřipustného či opožděného) se vysloví pouze k důvodům nepřipustnosti, resp. opožděnosti.

Ministerstvo dále zkoumalo, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. V této souvislosti ministerstvo konstatuje, že nemá důvodnou pochybnost o tom, že předmětné rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. To, že v předmětném rozhodnutí je vadně uvedeno, že *„se lze proti předmětnému rozhodnutí odvolat“* ministerstvo považuje za vadu, která předmětné rozhodnutí nečiní nezákonné. V této otázce se ministerstvo ztotožnilo se závěrem č. 122 PS MV ze dne 22. 3. 2013, který uvádí, že *„Přezkumné řízení, které se vede o závazném stanovisku, nelze považovat za správní řízení podle části druhé a třetí správního řádu, ale za postup podle části čtvrté správního řádu s tím, že ustanovení o přezkumném řízení se aplikují přiměřeně. Pokud se závazné stanovisko, které je pouze podkladem pro vydání rozhodnutí, a nikoli samostatným rozhodnutím, ruší nebo mění, správní orgán o tom vydává rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se však nelze odvolat“*.

Podle dodatku k závěru PS MV č. 122 ze dne 25. 10. 2013 mají být účastníci řízení, pro které bylo ZS vydáno, seznámeni s tím, že toto ZS bylo v přezkumném řízení zrušeno. Toto však KÚ ZK neučinil. S ohledem na to, že ZS bylo vydáno ještě před vydáním prvoinstančního rozhodnutí ve věci *„Návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“* a správní orgán (OBÚ), který vede řízení v dané věci, umožnil účastníkům řízení seznámit se s předmětným rozhodnutím (řízení bylo přerušeno po dobu, kdy rozhodoval KÚ ZK), byl splněn výše uvedený požadavek závěru PS MV č. 122 ze dne 25. 10. 2013 a zhojen nesprávný postup KÚ ZK při oznamování předmětného rozhodnutí.

Další vadu předmětného rozhodnutí, kdy KÚZK pana [REDAKCE] označil jako účastníka řízení a ne jako osobu, která podává podnět k zahájení řízení ve smyslu § 42 správního řádu, také ministerstvo nepovažuje za vadu, která by činila předmětné rozhodnutí nezákonné. Dle názoru ministerstva se v daném případě jedná o vadu řízení, o níž nelze mít důvodně za to, že by mohla mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Přezkumné řízení může být vyvoláno na základě podnětu dotčené osoby nebo účastníka správního řízení, nicméně řízení se zahajuje pouze z moci úřední. Ministerstvo k tomu dodává, že § 149 odst. 5 správního řádu (ve znění do 31. 12. 2017) obecně

odkazuje na zrušení nebo změnu nezákonného ZS v přezkumném řízení. V tomto přezkumném řízení však nelze uplatnit všechna ustanovení upravující přezkumné řízení, a to vzhledem k povaze a možnostem institutu ZS jako úkonu podle části čtvrté správního řádu. Proto se ustanovení o přezkumném řízení použijí pouze přiměřeně. Především je třeba vycházet ze skutečnosti, že přezkumné řízení o ZS se týká postupu podle části čtvrté správního řádu (nejedná se o přezkumné řízení jako správní řízení podle části druhé a třetí správního řádu). Ministerstvo se dále ztotožňuje se závěrem PS MV č. 122 ze dne 22. 3. 2013, že „Přezkumné řízení o ZS je řízení bez účastníků (podobně jako „řízení“, v němž se přezkoumávají na základě § 156 odst. 2 správního řádu jiné úkony správních orgánů). Podle § 95 odst. 4 správního řádu jsou účastníky přezkumného řízení účastníci původního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci. Závazné stanovisko se však nevydává ve správním řízení, které by mělo účastníky, ale podle ustanovení části čtvrté správního řádu.“

Ministerstvo ohledně výše uvedeného postupu v dané věci též zvažovalo postup podle § 86 a následujících správního řádu, ovšem v dané věci dospělo k závěru, že tento podrobnější a zdouhavější postup (vyžádání si spisu apod.) by ve výsledku nijak neovlivnil vlastní výsledek posouzení a vyhodnocení, tj. rozhodnutí ministerstva o nepřipustnosti předmětného odvolání. Předmětné rozhodnutí řeší otázku, která právní úprava stavebního zákona a s tím spojená právní úprava § 149 správního řádu se ve věci „Návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“ uplatní. KÚ ZK v předmětném rozhodnutí dospěl, dle názoru ministerstva, k správnému závěru, že se v daném případě má postupovat podle právní úpravy stavebního zákona a správního řádu platné do 31. 12. 2017 a ne podle právní úpravy platné od 1. 1. 2018. KÚ ZK proto musel zrušit ZS vydané úřadem územního plánování z procesního hlediska nikoliv z věcného hlediska. Autoremedura, stanovisko KÚ ZK i spis v dané věci by nepřinesl žádné nové skutečnosti ve věci. Požadavek postupovat striktně podle § 86 a násl. správního řádu by byl v dané věci přepjatým formalizmem. Ministerstvo je toho názoru, že za dané situace (předmět a důvody, které KÚ ZK uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí) byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonů ministerstva s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Ministerstvo je též přesvědčeno, že jeho postup v daném případě je v souladu s § 6 správního řádu (hospodárnost řízení).

Ministerstvo na základě výše uvedeného dospělo shodně jako KÚ ZK k závěru, že ZS bylo vydáno v rozporu se zákonem č. 225/2017 Sb. (jeho přechodnými ustanoveními). S ohledem na to, že ministerstvo podané odvolání posoudilo, jako nepřipustné, nemělo jinou možnost než odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout, a proto ministerstvo rozhodlo, jak uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat (podat rozklad).

 Digitálně podepsal

 Datum 2018.12.06 11:27:26 +01'00'

 ředitel odboru územního plánování

Rozdělovník:

I. do vlastních rukou

1.
- a) doručovací adresa:
- b) adresa trvalého bydliště:

II. Dále obdržít:

2. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, třída Tomáše Bati 21 761 90 Zlín, IDS: scsbwku
3. Obvodní báňský úřad pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, Cejl 481/13, Zábřovice, 602 00 Brno 2, IDS: 95zadtp
4. Městský úřad Uherské Hradiště, odbor stavebního úřadu a ŽP, Masarykovo náměstí 19, 686 01 Uherské Hradiště, IDS: ef2b3c5